

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 190/2025
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Зорица Здравковић из ..., против тужене „Банка поштанска штедионица“ ад Београд, чији је пуномоћник адвокат Немања Алексић из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4724/23 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4724/23 од 17.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4724/23 од 17.07.2024. године.

Одбија се захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 288/23 од 05.04.2023. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име претрпљене материјалне штете због мање исплаћене зараде за период од марта 2017. године закључно са априлом 2019. године исплати појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име претрпљене нематеријалне штете у виду претрпљеног страха због губитка егзистенције исплати износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.09.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован компензациони приговор тужене. Ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4724/23 од 17.07.2024. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда

потврђена у ставу првом, другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („ Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („ Службени гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне и нематеријалне штете. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, налазећи да не постоји узрочнопоследична веза између радњи тужене и настале материјалне и нематеријалне штете, будући да је тужилац одговарао за дугове које је проузроковао својом кривицом, а на основу којих је вршена обустава његове зараде. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 03.07.2017. године, а вредност предмета спора је 178.887,28 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију туженој нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку. Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић